

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

ĐẠO THƯ VỀ VIỆC CƠ BÚT

**Thượng Đâu-Sư
THƯỢNG TRUNG NHỰT**

TÀI LIỆU SƯ TÂM 2021
hai•không•hai•một

Ebook làm theo tài liệu do được phổ biến trên Website DaoCaoDai.info. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót do sự đánh máy và trình bày lại, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn chư Huynh/Tỷ phụ trách website DaoCaoDai.info đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến ngõ hầu GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 13/09/2021

Tâm Nguyễn

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

ĐẠO THƯ về VIỆC CỜ BÚT

**Thượng Đẩu-Sư
THƯỢNG TRUNG NHỰT**

MỤC LỤC

❖ ĐẠO THƯ VỀ VIỆC CƠ BÚT.....	9
-------------------------------	---

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

Đức QUYỀN GIÁO-TÔNG LÊ VĂN TRUNG

ĐẠO THƯ VỀ VIỆC CƠ BÚT

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

(Đê thất niên)

Tòa-Thánh, le 3 Juillet 1932
(Ngày 30 tháng 5, năm Nhâm-Thân).

**Kính cùng chư vị Thiên-Phong,
chư vị Chủ Thánh-Thất,
chư vị Chánh, Phó Trị-Sự và Thông-Sự,
chư Đạo-Hữu lưỡng-phái.**

Chư Hiền-Hữu,

Đời thường tồn vong ưu liệt,

Đạo có động tịnh chuyển xây.

Từ thử nền Đạo truân-chuyên biết mấy! Nào cuộc thử Thánh vì công-bình Thiên-Liên phải vậy, lắm lúc bị thế tình biếm-nhẽ chê bai, đòi phen gặp nội biến, khiến chư Hiền-Hữu ưu sầu đổ lụy thâm bầu! Mấy cuộc giông tố qua rồi mới thấy rõ tâm thành đức vẹn của Đạo-Hữu lưỡng-phái, gan đồng dạ sắt của Thầy un đúc bấy lâu không đời đổi.

Thiệt là:

Chí hào kiệt trí-tri dễ núng,

Dạ anh hùng trài-trại không lay.

Vậy mới gọi là người thử chung như nhứt, dầu chết cũng thử trung giữ hiếu. Người như vậy dầu không biết Đức TỬ-BI đi nữa thì Ngài cũng tầm mà rước về đặng ban ân huệ cho.

Ấy là nền Đạo mới qua rồi.

Mấy việc đã xảy ra buộc tôi phải lục toả ra đây những lời châu ngọc của THẦY, của các Đấng Thiêng-Liêng đã dạy hồi ban sơ và những lời khuyên nhủ của Chúc-Sắc Thiên-Phong hành chánh điều đình nền Đạo.

.....*

VIỆC CƠ BÚT

THẦY hằng nhắc tôi hồi buổi ban sơ:

“Dầu một Chí-Thánh hạ trần mà trong Thiên-Thơ không định để cầm bút cho THẦY truyền Đạo thì THẦY cũng không dùng.”

Thánh-Giáo này chỉ cho ta hiểu rõ rằng:

Cơ truyền Đạo khác hẳn với cơ-bút khác.

Trước khi Đạo khai thì nhiều người lập Đàn cầu Tiên Phật đặng xin thuốc cho bệnh hay là hỏi việc gia đình thế sự.

Mỗi lần lập Đàn thì trầm hương ngui ngút, bông huê rục-rỡ, ăn chay nằm đất mấy ngày rồi khẩn cầu Tiên Phật. Tiên-Phật thấy lòng thành cầu nguyện mới Từ-bi giảng dạy, cho thấy huyền diệu và mầu nhiệm Thiêng Liêng.

Ấy là Cơ thể.

Còn Khai Đạo thì có Thiên-cơ tiên định, mấy vị Phò-Loan thì có trong Thiên-Thơ.

Chẳng vậy sao nhiều người trường-trai giới-sát, chơn tu mà THẦY không biểu Phò-Loan cho THẦY truyền Đạo, còn mấy vị Phò-Loan của Hiệp Thiên Đài, THẦY không phú việc chánh trị của Đạo?

Nếu ai cũng Phò-Loan truyền Đạo thì chữ Thiên-cơ

không giá trị, nội hoàn cầu cũng Phò-Loan lập ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ.

Như vậy mới ra sao há???

Việc thế thì cũng có các tư kỳ phạt, việc Đạo lớn lao tối trọng tối quý, thì cũng phải có riêng phần tiền định.

Tôi xin sao lục Thánh-Ngôn về việc Cơ-Bút ra đây cho chư Hiền-Hữu xem tường tận.

➤ Ngày 20 tháng 6 Bính Dần (7 Aout 1926).

CAO ĐÀI

Mãng mấy con,

Mấy con nghe,

“Những sự phạm tục là đều mưu kế của Tà-mị yêu-quái cốt để ngăn trở bước đường Thành Đạo của các con. Nhưng mưu qui-quyết ấy, do theo lệnh nơi THẦY dùng để thử các con. THẦY đã nói THẦY đã thả một lũ hổ-lang ở lộn cùng các con, nó hằng thừa diệp mà cắn xé các con, nhưng THẦY đã cho các con mặc một bộ thiết giáp, chúng nó chẳng hề thấy đặng, là Đạo-đức các con. THẦY lại khuyên các con gìn giữ bộ thiết-giáp ấy cho đến ngày hội hiệp cùng THẦY. Ấy vậy Đạo là vật rất hữu ích cho các con, như giáp hữu ích cho thân con, nếu các con bỏ giáp thì thân các con ra trần lỗ; còn bỏ Đạo thì các con ở dưới phép Tà-thần.

TẮC, SANG con ôi! Lập Đạo thành chẳng tại nơi ba con (CU-TẮC-SANG). Con đã nghe quyền hành của yêu quý, THẦY cho lớn đến bực nào. Chẳng phải là cơ thử Thánh, Tiên, Phật mà thôi, lại là công bình Thiêng-Liêng của Tạo-Hoá. Nếu hai đầu cân chẳng song bằng, thì tiếng cân chưa đúng lý. Tự nơi các con làm thế nào

cho bên Thánh-Đức nặng hơn Tà-mưu thì làm, mới ra công quả.

Các con chớ ngại. Ngày nay Đạo đã khai tức nhiên tà khởi. Vậy thì các con phải hết lòng, hết sức mà gìn giữ lấy mình, đã chẳng phải giữ mình các con mà thôi, lại còn gìn giữ cả Môn-đệ THẦY nữa.

Nội Nam-Phương này, như có mặt cho Tà-thần Yêu-quái sợ thì duy có ba con, vậy ráng giữ mình cho thanh-khiết.

THẦY nói thiệt cho các con hiểu trước rằng: Cả Môn-Đệ THẦY lựa chọn lọc-lựa, còn lại lối nữa phần vì THẦY cho yêu quái lấy danh THẦY mà cám dỗ... (Cười)... bị bao nhiêu đều mất bấy nhiêu. Các con chớ buồn vì Thiên-cơ phải vậy. Thi nhiều đậu ít là lẽ hằng. Các con liệu phương thế mà nâng-đỡ đức-tin của Môn-đệ cao lên hằng ngày, ấy là công-quả đầu hết.

TRUNG! Từ đây chẳng phải CU-TẮC-SANG-HẬU chấp cơ thì con liệu lấy mà giữ mình.”

*
.....

Lục rút THÁNH-NGÔN của Đức Lý dạy hồi ban sơ:

➤ *Mercredi, le 15 Janvier 1927.*

THÁI BẠCH

“Hỷ chư Đạo-Hữu, chư Đạo-Muội, chư chúng-sanh.

Chư Đạo-Hữu bình thân.....

Đạo của THẦY ngày nay và từ đây sắp tới hơn-loại hoan-nghinh lắm đó. Lão rất vui mừng thấy hạnh của chư Hiền-Hữu công-quả trong lúc TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ này, lắm nỗi nặng nề, mười phần hơn-sanh, chư Hiền-

Hữu phải độ tới chín. Than ôi! Hễ Đạo càng thịnh thì nghịch lại càng nhiều. Trên Chánh-Phủ hằng để mắt nghi nan, dưới bọn ma hồn quỷ xác theo kích bác, chư Hiền-Hữu phải chịu hổ nhục trăm điều, nếu Lão có lời căn dặn là thấy sự cực nhọc của chư Hiền-Hữu muốn toan cất bớt nên phải dặn lấy sự cẩn thận, nhịn nhục, dè dặt mà hành Đạo. Chánh-phủ hằng dòm chư Hiền hữu, nghĩ nỗi buồn cười, trị nhi vô giáo, nay đặng hữu trị hữu giáo mà lại nghi nan...

Lão khen nhiều người chẳng kể quyền cao tước trọng, phế trọn sự đời mà hành Đạo, như hai cột Đạo là TƯỜNG, TRANG, kể nữa người đại công là HÓA, chẳng cần phải nói đến mấy em nhỏ, chịu cực nhọc cùng Đạo trăm điều, khen thay dường ấy mà chẳng một lời than thở. Lão mới để dạ lo lường, nếu Lão nói rõ ra sợ e chư Hiền-Hữu phải kinh khủng sợ sệt, nên dặn rằng: Đạo vốn nơi Cơ-Bút mà phát thành, vậy khuyên cẩn thận cho lắm.

Đời với Đạo chẳng đồng, tuy biết có Đời mới có Đạo, có Đạo mới nên Đời, nhưng Đạo Đời hằng nghịch lẫn. Vậy Lão tỷ thí như trong bọn của chư Hiền-Hữu muốn toan phản loạn, nắm cơ viết đưa ra, hay là quỷ nhập viết ra rằng: THẤY xúi chư Hiền-Hữu làm giặc, thì Đạo phải thế nào?

THƯỢNG TRUNG NHỰT trả lời: “*Như có Thánh-Ngôn bất chánh thì chư đệ tử không tuân theo*”.

(Cười)... Nếu nói dễ dàng dường ấy, còn luận đến làm gì? Như Lão chẳng vì lời THẤY dặn bảo, thì đã cấm Cơ-Bút rồi. Vậy Đạo chưa thành Lão kỳ tới cuối tháng

sáu năm tới thì cấm Cơ-Bút phổ độ, sắp đặt lại: Dạy Đạo thì có CU, TẮC phò loan, Đại đàn thì có ĐỨC, HẬU, MỸ NGỌC và SANG phò, còn kỳ dư dùng khai Tiểu Đàn mà thôi, nghe à!

Chẳng phải vậy gọi chắc, Chánh Trị muốn thế nào thì dạng thế ấy, nhứt là quốc gia chư Hiền-Hữu còn dưới quyền Chánh Phủ LANGSA cai trị. Lão tướng chẳng nói thì chư Hiền-Hữu cũng đủ hiểu, *mấy đứa nhỏ* là mấy tướng soái của THẦY lập thành Đạo. Vậy cứ tuân y theo lời Lão dặn, nếu muốn chắc nữa, thì cứ đem chúng nó cả thầy là mười lăm đứa với MỸ NGỌC mà tuyên bố cho cả quốc dân biết thì đủ, nhưng Lão dặn thêm một điều này là cả thầy mấy em chẳng phải phò loan dạng huyền diệu hết, như kể ra thì **có ba cặp** mà thôi, còn các cặp khác phải cẩn thận cho lắm, vì thần chúng nó không đủ trọn mà cầm tánh mạng nhơn sanh, hay là ngăn ngừa tà ma quỷ mỵ xung nhập, nghe à!

THĂNG.

▪ *Lục rút y bốn chánh*

.....*

Còn nhiều Thánh-Ngôn dạy về Cơ-Bút, tôi không thể đem ra đây cho choán giấy.

Luôn dịp, tôi cũng lục rút ra đây những lời của Đức ALLAN KARDEC, là ông Tổ của việc Cơ-Bút bên Thái Tây than trong cuốn sách “*Le livre des Médioms*” của Ngài, những điều rất khó khăn trong việc Cơ-Bút.

“*Người Âu Mỹ học việc chi cũng tâm cho thấu đáo tôn chỉ chớ không phải biết niệm chú vẽ bùa mà đốt rồi dám xưng là Pháp sư.....*”

“Quelques personnes auraient désiré que nous publions un manuel pratique très succinct, contenant un peu de mots l’indication des procédés à suivre pour entrer en communication avec les Esprits, elles pensent qu’ un livre de cette nature pouvant, par la modicité de son prix, être répandu à profusion, serait un puissant, moyen de. propagande en multipliant les mediums; quant à nous, nous regarderions un tel ouvrage comme plus nuisible qu’ utile pour le moment du moins. La pratique du Spiritisme est entourée de beaucoup de difficultés, et, n’ est pas toujours exempte d’inconvénients qu’une étude sérieuse et complète peut seule prévenir. Il sera donc à craindre qu’ une indication trop succincte ne provoquât des expériences faites avec légèreté, et dont on pourrait avoir lieu de se repentir; ce sont de ces choses avec lesquelles il n’ est ni convenable ni prudent de jouer, et nous croirions rendre un mauvais service en les mettant à la disposition du premier étourdi venu qui trouverait plaisant de causer avec les morts. Nous nous adressons aux personnes qui voient dans le spiritisme un but sérieux, qui en comprennent toute la gravité, et ne se font pas un jeu des communications avec le monde invisible....

A ces considérations nous en ajouterons une très importante, c’ est la mauvaise impression que produit sur les personnes novices ou mal disposées la vue d’ expériences faites, légèrement et sans connaissance de cause; elle ont pour inconvénient de donner du monde des Esprits une idée très fautive et de prêter le flanc à la raillerie et à une critique souvent fondée, c’ est pourquoi les incrédules sortent de ces réunions rarement convertis et peu disposés à voir un côté sérieux dans le spiritisme.

L' ignorance et la légèreté de certains médiums ont fait plus de tort qu' on ne le croit dans l' opinion de beaucoup de gens.”

Pour extrait conforme.

.....*

Lời khuyến nhủ và Châu Tri của Thiên-Phong hành chánh điều đình ĐẠI ĐẠO dạy về Cơ-Bút:

CHỢ LỚN le 1er JUNE 1927.

Lời cho Đạo Huỳnh rõ:

.....

Tôi đã nghe rằng nhiều Đạo-Hữu ham mộ Cơ-Bút rồi tập ngang làm cho xảy ra nhiều chuyện lời thối, đến đổi bị quỷ nhập mà điên, như một Đạo-Hữu ở THUỘC NHIÊU (MỸ THO) và hai Đạo-Hữu nữa ở VĨNH LỘC (GIA ĐỊNH). Vậy từ đây tôi nhứt định cấm tuyệt Cơ-Bút khắp nơi, nếu ai cãi lời còn dùng Cơ-Bút nữa thì tôi hội TÒA-TAM-GIÁO xin trục xuất ngoại Đạo, rồi sẽ gọi tên lên cho Chánh-Phủ biết, chùng ấy có bề gì đừng trách.

Xin Đạo Huỳnh mời nhóm chư Chức-Sắc sở tại lại, buộc phải ký tên vào tờ này, rồi gửi trả lại cho tôi, còn một tờ, Đạo Huỳnh giữ lấy. Ai không tuân lệnh sẽ bị buộc tội, chiếu theo điều lệ 27, 28, 29 và 30, 31 trong TÂN LUẬT (Chương thứ VII).

Ký tên: THƯỢNG TRUNG NHỰT.

.....*

HỘI THÁNH TÂY NINH, le 15 JUILLET 1929.

CHÂU TRI

**Cho các Chức sắc Thiên-Phong Nam Nữ và các Chủ Thánh-Thất,
Nam Kỳ.**

Kính lời cùng các Đạo-Hữu Nam Nữ đặng rõ:

.....

Về Cơ-Bút là một việc Quốc cấm, thì đã có Châu-Tri, Cáo-bạch. Thượng Đẩu Sư nghiêm cấm tuyệt, lại có Thánh-Ngôn của ĐẠI-TỬ-PHỤ chỉ rõ việc Cơ-Bút là việc tối trọng, mình chẳng nên dùng mà cầu vui với nhau, vì tà quái hay thừa dịp nhập vào làm cho người phò cơ phải điên cuồng và cả nhà phải bịnh hoạn, đau ốm, hoặc làm cho phò cơ chấp bút mê muội rồi viết ra nhiều bài không nghĩa lý chi hết, không đáng tin chút nào mà lại còn đem truyền bá ra làm cho người ngoài Đạo chê bai, kích bác nữa. Ấy là một việc đại tội với Đức CHÍ-TÔN, còn theo phép nước, mình cũng phải bị tội trái lệnh.

Đức CHÍ-TÔN đã định còn dùng có BA CẤP phò cơ, nghĩa là sáu người mà thôi, mà nay còn năm người vì mất hết một. Tên tuổi các vị ấy đã có khai cho Chánh Phủ biết rồi.

Vậy xin chư Đạo-Hữu tự hậu chẳng nên tin Thánh-Ngôn nào không phải của Tòa-Thánh truyền ra và không có ba chúng tôi ký tên vào.....

Chánh Phối Sư	Q. Chánh Thượng Phối Sư	Chánh Phối Sư
(ký tên)	(ký tên)	(ký tên)
THÁI THƠ THANH	THÁI CA THANH	NGỌC TRANG THANH

.....

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

(Năm thứ tư)

TÒA THÁNH TÂY NINH, le 7 JANVIER 1930.

CHÂU TRI

Kính lời chư Đạo-Hữu Nam Nữ đặng rõ:

Châu Tri đề ngày 15-7-1929 và các Châu Tri trước có cấm:

1. Việc Cầu cơ chấp bút.
2. Truyền việc Luyện Đạo.
3. Thâu góp tiền bạc của bá tánh,
mà nay nghe cũng còn có nhiều Đạo-Hữu cải lệnh.

Nên nay nhắc lại một lần chót cho chư Đạo-Hữu biết, nếu ai còn vi lệnh nữa, tra xét ra đủ bằng cứ thì Hội-Thánh không nhìn nhận là Đạo-Hữu. Bởi các việc cấm trên đây có can hệ với quốc sự, không thể để cho nhà nước phải nhọc công dòm ngó vì mình.

Xin các Đạo-Hữu Đầu Họ và Chủ các Thánh-Thất phải truyền rao Châu-Tri nầy ra và phải đọc tờ Châu-Tri ngày 16-7-1929 cho các Tín-Đồ nghe mỗi kỳ Đàn, rồi buộc phải ký tên vào 2 bốn Vi bằng gửi lên Tòa-Thánh xem rồi sẽ trả lại 1 bốn.

Hiệp Lý “Cửu Viện”

Chánh Phối Sư

Ký tên: NGỌC TRANG THANH.

.....*

Tại Sao Nguồn Đạo Phát Tại Tây Ninh?

Kinh sách xưa nay là Thánh-Ngôn từ ban sơ cũng

chỉ rõ, Đạo phát ư Đông.

Như mấy câu sau này chỉ rõ có ấy:

“Ánh thái dương gội trước phương Đông.”

(De l’Orient, l’Occident voit poindre l’aurore).

Hồi ban sơ Bàn cổ sơ khai, Đạo Phật, Tiên, Thánh khai cũng tại miền Á ĐÔNG phát ra trước.

Chùng Đạo truyền qua Thái Tây, cũng phát ra tại Asie-Mineure (Tiểu Á) là hướng Đông của ÂU CHÂU,

TÂY NINH là Đông phương của NAM KỲ. Bởi có ấy và Thiên-Cơ tiền định, nên Đạo khai tại TÂY NINH y như mấy lời Thánh-Ngôn sau đây:

➤ *“Ngày mồng 1 tháng 8-Bính Dần (7-9-1926).*

CAO ĐÀI

THẦY, các con.

TRUNG, nghe con,

Con biết rằng Tòa-Thánh, THẦY phải lập tại TÂY NINH, THẦY đã cho con hiểu là Thánh Địa nữa.

Nguồn Đạo THẦY do nơi đó mà xuất thấu thế gian.....”

.....

Hồi năm Bính Dần ngày Ngươn Đán, có Đàn trong chùa Phật tại làng Long Hòa (RẠCH KIẾN) CHỢ LỚN.

Thượng TƯỚNG Thanh, Thượng HÓA Thanh và Thượng HOA Thanh chứng Đàn.

Sau khi TAM GIÁO CHỦ giảng cơ, Thần Hoàng làng Long Hòa giảng cho bài thơ này:

*Thần tải lộ an độ chúng sanh
Hoàng Thiên nứt nhân đảo thiên thanh.
LONG THÀNH^[1] chí hiệp tùng chơn Đạo,
Hòa nhã hiệp đồng thị thái khanh.*

Tự nơi Trời định, nào có ai dám ôm giành Đạo ca
cùm cho mìnhặng.

*
.....

Trong mấy năm ban đầu, sau khi Khai Đạo tại Gò
Kén, phận tôi phải Đông xông Tây đục, đi nâng đỡ đức
tin của chư Đạo-Hữu các nơi, HỘ PHÁP phải đi mở
Đạo tại KIM BIÊN, để cho THƯỢNG PHẨM điều đình
Tòa-Thánh với anh Thái BÌNH Thanh giúp việc, còn anh
Ngọc LỊCH Nguyệt thì điều đình VĨNH NGUYỄN TỰ
và lên xuống Tòa-Thánh.

Trong lúc ấy, tại Tòa-Thánh, hồn Đạo thanh hành.
Chùa rách Phật vàng, lều tranh xịch xạc, giậu le thưa
thốt. Thánh Địa hoang vu rừng rậm mà trọn câu Phổ
Độ, người tới Tòa-Thánh tầm Đạo dư muôn.

Tuồng đời ảm lạnh biết bao! **Trong Đạo tranh giành
lẫn nhau, người hiền phải lui chơn thối bước.**

Hơn một năm kể đó, hồn Đạo điều hui, Tòa-Thánh
thừa người lui tới, thuyền Bát Nhã gần xa bến.

*Trống Lôi Âm tiếng giục cơn sâu!
Chuông Bạch Ngọc hơi reo đoạn thảm!*

Đấng CHÍ-TÔN dạy tôi phải về chuồng quản Tòa-
Thánh, và ngày 15-4-1928 (âl 26 tháng 2-nhuần-Mậu
Thìn), trước khi tôi về Tòa-Thánh, Thiên-Phong ở Tòa-
Thánh có cầu Đức Lý GIÁO-TÔNG chỉ dạy công việc,

[1] LONG THÀNH: làng Long Thành là chỗ lập Tòa-Thánh bây giờ

vì nền Đạo truân chuyên:

- **Phò loan:** HỘ PHÁP – THƯỢNG PHẨM.
- **Hầu bút:** PHỐI SỰ THÁI BÌNH THANH.

THÁI BẠCH

Xin mời Chức-Sắc CỬU TRÙNG ĐÀI có mặt tại đây ngày nay vào hầu Lão.

.....

“HỘ PHÁP Hiền-Hữu, xin nghe:

Chẳng phải Lão binh vực Cửu Trùng Đài của Lão, Hiền-Hữu kiểm sẽ thấy kẻ tội nơn ấy về bên Hiệp Thiên Đài của Hiền-Hữu. Vậy thì quyền hành của Hiền hữu thế nào mà trách Lão^[2]?

Chức-Sắc của Lão vì ám muội mà nghe lời đó vậy thôi, còn những kẻ Hiền-Hữu kể tên trong số, Lão đã chán biết, để thỉnh thoảng Hiền-Hữu sẽ thấy hình phạt dành cho chúng nó.^[3]

Thái BÌNH Thanh,

Hiền hữu nói lại với Thượng TRUNG Nhựt rằng: Lão nhượng trọn quyền GIÁO-TÔNG lại cho người cho đến ngày Hiệp-Thiên-Đài nhìn Cửu-Trùng-Đài rồi Lão sẽ hành chánh, nghe à!

Lão ban ơn cho chư Hiền-Hữu và chư Hiền-Muội”.

THẮNG.

Tôi vâng lệnh ĐẠI-TỬ-PHỤ và Đức Lý GIÁO-TÔNG về chưởng quản Tòa-Thánh, lần lần công đồng với Chức-Sắc Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài *đã phế đời hành*

[2] Vì Hộ Pháp có thượng số, than sao Đức Lý Giáo Tông không hành phạt mấy Chức sắc Cửu Trùng Đài phá Đạo.

[3] Ít lâu kể đó, nhiều vị bị Thiên khiển.

Đạo, về Tòa-Thánh lo Đạo cùng tôi, một ít lâu, nên Đạo mới vượng, thanh hành như xưa. Chúc sắc Thiên-Phong và Đạo-Hữu lưỡng phái về Tòa-Thánh lo Đạo, lập công bồi đức. Thiệt là nhờ ơn ĐẠI-TỬ-PHỤ nên châu về Hiệp Phố.

Đức Lý GIÁO-TÔNG thấy vậy mới tái cầm quyền, dạy sửa trị trong Đạo, dạy lập TÒA TAM GIÁO đặng khuyên răn nhau tại thế ngõ hầu tránh khỏi tội Thiên Liêng. Ngài đã giảng dạy rõ việc ấy.

Có Thánh-Giáo như vậy nữa:

*Nơi Ngọc Hư còn đường định án,
Chiếu chỉ phân cho hẳn tội tình.
Nếu không tuân luật hữu hình^[1],
Vô vi trừng trị ai binh đặng nào.*

*Thượng CHÍ-TÔN lòng đau than thở,
Lo liệu phương dạy trở cơ đời.
Thế đường biến cuộc đổi đời,
Lấy khuôn khảo tội cho người ăn năn.*

*Xưa coi nhẹ lời răn Đạo đức,
Nay cam tâm ngậm ỨC nuốt oan,
Trừ hung mở cuộc dấy loạn,
Kẻ không nhìn Đạo, nhập hàng yêu tinh.*

.....

Cả bọn mình đây đều tội lỗi dấy dấy, Trời lập thế cho ăn năn sám hối tại Thế cho khỏi ghi tội nơi Thiên Đình.

Thương hại cho những người ngoan ngạnh vì một

[1] TÒA TAM GIÁO để răn nhau, nếu ai tuân thì khỏi Thiên Điều, ai khộng tuân thì bị Thiên Điều trừng trị, ấy là từ bi của THẦY lập thế cho mình khỏi tội Thiên Đình.

đốt lửa lòng không từ tâm nhẫn nại mà sanh ra nhiều điều bi thảm cho đến đổi xúi những người chớ bí bầu khoai bắp tới giúp Tòa-Thánh trong buổi cơ cần vào đơn Tòa án, mà kiện thưa.

Mấy điều ấy có nâng khí phách của người Nam lên được cao thượng, quảng đại chăng?

Nghĩ mà tủi, nghĩ mà thương, khôn ngưng giọt lụy!
Biết chừng bao thoát khổ?

Vì Đạo-Hữu ngoan ngạnh quá lễ, không lễ nghĩa khiêm cung, xưng bá, xưng hầu, độc quyền lừng thế, nên THẦY mới giảng dạy tôi mấy điều sau này:

➤ Ngày 18-10-1931 (âl 8-9-Tân Mùi), 22 giờ.

THẦY

Con TRUNG, THẦY dặn con phải nhớ nghe:

Cả luật điều phải có nghiêm tất, dưới chẳng phải trị trên mà là trên trị dưới.

Con nên tỏ cùng khắp rằng:

THẦY không thể nhìn các Chức-Sắc phản loạn bởi danh THẦY, ấy là Đồng tử mạo danh mà gây đảng phái.

THẦY cấm các con chẳng đặng nhìn nhận Chức-Sắc của chúng nó phong.

Con hiểu rằng nhưn sanh lầm lạc vì danh THẦY lắm.

Vậy phải tuyên bố ra cùng khắp nơi những điều giả dối ấy.

Thượng Trung Nhứt bạch: Con sẽ dạy ba Chánh Phối Sư viết thơ cho Chánh Phủ biết mình không nhìn nhận mấy Thánh-Thất không tòng Tòa-Thánh và lập sổ Thiên-Phong có Hồng thệ của Tòa-Thánh

*nhìn nhận gởi cho mấy Chủ Thánh-Thất và Đầu Họ
Đạo rõ. Người không có trong sổ ấy là mạo quyền.*

– Phải.

Cả mấy điều con đã làm, THÁI BẠCH đều khen
ngợi lắm.....

THẦY ban ơn cho mấy con.

THĂNG.

.....*

Tôi lấy lời tâm huyết tỏ hết nguồn cơn trong Đạo,
xin chư Đạo-Hữu lưỡng phái lấy trí thức mà phán đoán
các việc trong nền Đạo.

Nay kính đốn.

Thượng Đầu-Sư

THƯỢNG TRUNG NHỰT.

ĐẠO THƯ VỀ VIỆC CƠ BÚT

THƯỢNG ĐẤU-SƯ THƯỢNG TRUNG NHỰT